

COMPONENTS OF PUBLIC POLICY IN THE FIELD OF SUSTAINABLE ECONOMIC DEVELOPMENT

*Oleksiy Kharchenko*¹

Received: 2021-09-15

Accepted: 2021-10-23

DOI: <http://doi.org/10.46489/gpj.2021-1-3-22>

Abstract. The article examines the features of sustainable development in Ukraine. The goals of sustainable development in the works of scientists and their impact on public policy, in particular: economic goals, social goals, environmental goals. The goals of sustainable development, which are due to geopolitical, geographical, demographic, socio-economic and environmental characteristics, namely: economic growth, environmental protection, welfare, justice, efficient (sustainable) use of natural resources, population stabilization, education. The essence and main content components of the management system of sustainable development of the state, region, enterprise are determined. The types of public policy that are being transformed in the context of ensuring sustainable development of the economic system are identified. Conceptual approaches to the improvement of the state policy system by regional development and its implementation in the context of the state policy of sustainable regional development are offered. The priority spheres of dissemination of public policy in the field of sustainable development in the spheres: spheres of use of natural resources, spheres of environmental pollution, spheres of economic activity, spheres of social development, legal spheres are determined. The application of mechanisms for the implementation of public policy in the field of sustainable development is proposed. Conceptual approaches to the improvement of the state policy system by regional development and its implementation in the context of the state policy of sustainable regional development are developed.

Keywords: public policy system, regional development management, state policy, sustainable development.

¹ Oleksiy Kharchenko, postgraduate student of the Department of National Security, Public Administration and Administration, Zhytomyr Polytechnic State University, Ukraine, ORCID: <https://orcid.org/0000-0003-2801-3885>

ВСТУП

Досліджуючи публічну політику в сфері сталого розвитку варто наголосити, що вона містить комплексний характер та не може бути як відокремлений вид публічної політики. Це обумовлено тим, що сталий розвиток враховує більшість сфер суспільного життя, а також має забезпечити гармонізацію між соціальною, економічною та екологічною складовими. Дана політика має бути комплексною як з позиції сфер їх поширення так і з позиції рівнів державного управління, зокрема державний, регіональний та мікроекономічний або на рівні окремого суб'єкта господарювання.

Питання публічної політики в сфері сталого розвитку піднімалися вітчизняними та зарубіжними вченими, зокрема: Л.В. Антонова, А.В. Антонов, М.М. Білинська, Ю.С. Бережна, С.О. Біла, Б.В. Буркинського, Д.О. Грицишен, І.О. Драган, В.В. Євдокимов, Л.П. Марчук, В.Г. Потапенко, Л.Г. Руденко, Л.В. Сергієнко, С.В. Свірко, Л.С. Іванюк, О.І. Ляшевська, І.А. Сааджан, І.В. Супрунова, В.Ф. Загурська-Антонюк, З.М. Бурик, О.С. Чмир та інші.

Метою даної статті є визначення складових публічної політики в сфері сталого економічного розвитку.

РЕЗУЛЬТАТИ

Усвідомлення людством реальної небезпеки екологічної катастрофи, яка загрожує існуванню цивілізації, спонукало до розробки нової концепції сучасного розвитку. Як нова парадигма розглядається сталий розвиток, який доцільно розуміти не лише в контексті зміни стосунків людини і довкілля задля розширення економічного зростання, а і як скоординовану глобальну стратегію виживання людства, орієнтовану на збереження і відновлення природних спільнот у масштабах, необхідних для повернення

до меж господарської ємності біосфери. Поява парадигми сталого розвитку, в основі якої лежить збалансування економічного, соціального й екологічного складників та відповідальність суспільства не лише в своїх межах, але й перед наступними поколіннями, вплинула на формування нової стратегії екологічної політики на державному і регіональному рівнях [1].

Всі країни прагнуть розвитку, стабільності та безпеки. Сталий розвиток передбачає стабілізацію, збереження «statusquo». Головна проблема, яку не могли вирішити двадцять років полягала в тому, що більшість країн не хочуть залишитися в тій соціально-економічній ситуації, в якій вони тепер знаходяться. Тому що тільки 1 з 8 мільярдів землян задоволені своїм рівнем життя. Так було доки під час глобальної економічної кризи не були сформульовані принципи «зеленої» економіки як механізму реалізації стратегії сталого розвитку для країн всіх типів політичного устрою та рівня економічного розвитку.

Питання забезпечення сталого розвитку має особливо важливе значення для економіки України, оскільки вже протягом двох десятиліть:

1) відбувається «розвиток нижче тренду». Більшість постсоціалістичних країн при зміні системи продемонстрували досить швидке відновлення і через два-три роки вийшли на докризовий рівень величини ВВП. Економіка України за величиною ВВП на рівень базисного 1990 року не вийшла (вона складає % від показника 1990 року). Динаміка викидів забруднюючих речовин в цілому повторює тенденцію показника ВВП, а це означає, що ця тенденція є наслідком не підвищення екологічних стандартів виробництва, а простого його падіння;

2) темпи росту ВВП є нестійкими і періоди досить високих показників (9-11%) змінюються періодами масштабного падіння (11-14%), інколи навіть поза загальносвітовими тенденціями, а це свідчить про те, що система не сформувала, перш за все, внутрішніх чинників сталого розвитку та не здатна використовувати можливості періодів росту для створення основи мінімізації впливу негативних зовнішніх впливів;

3) формування ВВП України відбувалось, головним чином, за рахунок експлуатації раніше створеного виробничого потенціалу та нарощування обсягів експлуатації природного потенціалу, який характеризуються високим рівнем зносу та невідповідністю сучасним технологіям, перш за все, за екологічними характеристиками;

4) зберігається неефективна структура господарства, яка свідчить про збереження ролі природних ресурсів у розвитку України, а це, в умовах зменшення їх запасів більш ефективного використання [2].

Питання сталого розвитку як сфера реалізації публічної політики є вкрай важливим з позиції виконання ратифікованих міжнародних угод та концепцій. Сталий розвиток покликаний вирішити ряд назрілих

проблеми, які стосуються розвитку суспільства в економічній, екологічній та соціальній сферах.

Вітчизняна дослідниця А.В. Чернихівська вказує, що «Стратегія сталого розвитку держави, регіону, громади на сучасному етапі вимагає значних змін у законодавстві, механізмах управління, просторовому плануванні, соціальній політиці тощо. Реформа передбачає створення нової моделі територіальної організації влади, децентралізацію завдань, повноважень і відповідальності; розвиток системи місцевого самоврядування і формування спроможних територіальних громад, удосконалення державної регіональної політики» [3]. Варто зауважити, що публічна політика сталого розвитку є мінливою як з позиції трансформації системи державного управління та к і з позиції змін в соціальній, екологічній та економічній сферах суспільного життя.

На нашу думку публічна політика в сфері сталого розвитку має містити комплексний характер та об'єднувати в собі сукупність механізмів різних видів публічної (державної) політики. В більшій мірі це обумовлено тим, що цілі сталого розвитку є різноманітними і по різному впливають на публічну політику (табл. 1).

Таблиця 1

Цілі сталого розвитку в працях вчених та їх вплив на державну політику

Ціль	Представники	Види публічної політики
<i>Економічні цілі стійкого розвитку</i>		
Задоволення попиту на продукцію	Агаркова Л.В., Мамбетова Ф.М., Цхурбаева Ф.Х.	Економічна політика Фінансова політика
Розробка ресурсозберігаючих технологій	Ахметшина А.Р.	Інвестиційна політика Економічна політика
Стійке відтворення потенціалу економічної системи	Аскарров А.А.	Економічна політика Фіскальна політика
Ефективність використання ресурсів	Туниця Ю.Ю., Бородин А.И., Садыкова Э.Ц.	Економічна політика Промислова політика
Формування нової ефективної	Казиева Ж.Н.	Промислова політика

структури промисловості		Економічна політика
Забезпечення економічного зростання без збитку для екології	Мочалова Л.А.	Економічна політика Фінансова політика Промислова політика
Попередження кризових явищ:	Морковина С.С.	Економічна політика Фінансова політика Банківська політика Інвестиційна політика
<u>Соціальні цілі стійкого розвитку</u>		
Зростання рівня якості життя	Агаркова Л.В., Бизяркина Е.Н., Мамбетова Ф.М., Садыкова Э.Ц.	Соціальна політика
Безпека життєдіяльності	Бабина Е.Н.	Соціальна політика
Створення сприятливих умов життєдіяльності		Соціальна політика
Соціальна ефективність	Ходос Д.В.	Соціальна політика
Продовольча безпека	Ходос Д.В., Мамбетова Ф.М., Лебідь В.М.	Продовольча політика Економічна політика
Забезпечення соціального прогресу	Киселёва Н.Н.	Економічна політика Кредитна політика Фіскальна політика Соціальна політика
Прогрес суспільства	Титова Г.Д.	Соціальна політика Економічна політика
Формування громадського суспільства	Митякова О.И.	Культурна політика Інформаційна політика
Зниження соціальної нерівності	Митякова О.И., Семенов В.Ф.	Соціальна політика Правова політика
Узгодження соціальних дій	Борщук Є.М., Красовська Н.С., Сизоненко О.А.	Соціальна політика Інформаційна політика
Забезпечення рентабельності	Мамбетова Ф.М.	Фінансова політика
<u>Екологічні цілі стійкого розвитку</u>		
Підтримка екологічної безпеки	Агаркова Л.В., Ахметшина А.Р., Мамбетова Ф.М.	Екологічна політика Енергетична політика
Зниження навантаження на біосферу (навколишнє середовище)	Ахметшина А.Р., Бабина Е.Н., Бизяркина Е.Н., Ходос Д.В., Митякова О.И., Садыкова Э.Ц., Титова Г.Д., Прадун В.П., Красовська Н.С., Фещенко В.П.	Економічна політика Екологічна політика Промислова політика Інвестиційна політика
Раціональне природокористування:	Туниця Ю.Ю., Бабина Е.Н., Садыкова Э.Ц., Лебідь В.М.	Екологічна політика \ Фіскальна політика Промислова політика
Екологічна ефективність	Ходос Д.В.	Екологічна політика
Відтворення екологічної системи	Шкарлупа О.В.	Екологічна політика Інвестиційна політика

Представлене дослідження авторських підходів до сталого розвитку дає можливість визначити наступні групи цілей, а саме:

- економічні цілі сталого розвитку: задоволення попиту на продукцію; розробка ресурсозберігаючих технологій; стійке відтворення потенціалу економічної системи; ефективність використання ресурсів; формування нової ефективної структури промисловості; забезпечення рентабельності; забезпечення економічного зростання без збитку для екології; попередження кризових явищ;
 - екологічні цілі сталого розвитку: підтримка екологічної безпеки; зниження навантаження на біосферу (навколишнє середовище); раціональне природокористування; екологічна ефективність; відтворення екологічної системи;
 - соціальні цілі сталого розвитку: зростання рівня якості життя; безпека життєдіяльності; створення сприятливих умов життєдіяльності; соціальна ефективність; продовольча безпека; забезпечення соціального прогресу; прогрес суспільства; формування громадянського суспільства; зниження соціальної нерівності; узгодження соціальних дій.
- Крім того, вітчизняна дослідниця проблем державної політики в сфері сталого розвитку Ляшевська О.І. [4] пропонує виділяти наступні цілі сталого розвитку, які обумовлені геополітичними, географічними, демографічними, соціально-економічними та екологічними особливостями:
- економічне зростання – формування соціально-орієнтованої ринкової економіки, забезпечення можливостей, мотивів і гарантій праці громадян, якості життя, раціонального споживання матеріальних ресурсів;
 - охорона навколишнього природного середовища – створення громадянам умов для життя в якісному навколишньому природному середовищі з чистим повітрям, землею, водою, захист і відновлення біорозмаїття, реалізація екологічного імперативу розвитку виробництва;
 - добробут – запровадження єдиних соціальних стандартів на основі науково обґрунтованих нормативів бюджетної забезпеченості одного жителя з урахуванням регіональних особливостей;
 - справедливість – встановлення гарантій рівності громадян перед законом, забезпечення рівних можливостей для досягнення матеріального, екологічного і соціального благополуччя;
 - ефективне (стале) використання природних ресурсів – створення системи гарантій раціонального використання природних ресурсів на основі дотримання національних інтересів країни та їх збереження для майбутніх поколінь;
 - стабілізація чисельності населення – формування державної політики з метою збільшення тривалості життя і стабілізації чисельності населення, надання всебічної підтримки молодим сім'ям, охорона материнства і дитинства;
 - освіта – забезпечення гарантій доступності для одержання освіти громадян, збереження інтелектуального потенціалу країни; – міжнародне співробітництво – активна співпраця з усіма країнами і

міжнародними організаціями з метою раціонального використання екосистем, гарантування безпечного і сприятливого майбутнього.

Зазначені цілі мають бути покладенні в завдання публічної політики в досліджуваній сфері, адже їх досягнення можливе лише за умови комплексного підходу до формування

механізмів публічної політики. Вважаємо, що публічна політика має базуватися на обґрунтуванні взаємозв'язків між різними вилами публічної політики, які спрямованні на досягнення цілей сталого розвитку.

У зв'язку із цим пропонуємо визначати наступні змістовні складові публічної політики в сфері сталого розвитку (Таблиця 2).

Таблиця 2

Складові публічної політики в сфері сталого розвитку

1. ВИХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ ПУБЛІЧНОЇ ПОЛІТИКИ В СФЕРІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ			
ЗМІСТ ОСНОВНИХ ПОНЯТЬ			
Сталий розвиток держави – процес забезпечення певного стану соціально-економічної системи держави, який характеризується гармонізацією соціальних, економічних та екологічних цілей (зменшення впливу на навколишнє середовище та раціональне використання природних ресурсів) держави, що забезпечить узгодженість інтересів учасників суспільних відносин, соціальний консенсус та відповідний рівень безпеки суспільства та благополуччя сучасних і майбутніх поколінь	Сталий розвиток регіону – процес забезпечення певного стану соціально-економічного розвитку регіону, який характеризується гармонізацією соціальних, економічних та екологічних цілей (зменшення впливу на навколишнє середовище та раціональне використання природних ресурсів) регіону, що забезпечить узгодженість інтересів учасників суспільних відносин та відповідний рівень соціальної, економічної та екологічної безпеки регіону для благополуччя сучасних і майбутніх поколінь	Сталий розвиток підприємства – процес забезпечення певного стану розвитку підприємства, який характеризується гармонізацією соціальних, економічних та екологічних цілей (зменшення впливу на навколишнє середовище та раціональне використання природних ресурсів) підприємства контексті забезпечення відповідного рівня соціально-еколого-економічної безпеки	
Публічна політика в сфері сталого розвитку – це процес формування та реалізації публічно-управлінських рішень щодо забезпечення сталого розвитку відповідних рівнів економічної системи (держави, регіону та підприємства), який характеризується гармонізацією соціальних, економічних та екологічних цілей для забезпечення соціально консенсусу, узгодженості інтересів учасників суспільних відносин, відповідного рівня безпеки суспільства для добробуту сучасних та майбутніх поколінь			
МЕТА	Формування державно-управлінських рішень щодо запровадження та реалізації положень сталого розвитку на усіх рівнях економічної системи		

	(держави, регіону, підприємства), що полягають в гармонізації соціальних, екологічних та економічних положеннях суспільного розвитку через інструменти регулювання, мотивації, інформаційного впливу, організації за для досягнення добробуту теперішніх та майбутніх поколінь		
ЗАВДАННЯ			
1. Розробка інструментів економічного регулювання господарської діяльності з позиції дотримання цілей сталого розвитку	2. Формування інформаційно-комунікаційної системи між органами влади та громадянським суспільством щодо реалізації сталого розвитку	3. Формування комплексу механізмів державного управління щодо гармонізації соціальних, екологічних та економічних цілей	
4. Трансформація соціальних стандартів та механізму їх фінансового забезпечення	5. Стимулювання екологічних інвестицій та раціонального використання природних ресурсів	6. Запровадження концепції Циркулярної економіки на регіональному рівні	
7. Розробка заходів податкового стимулювання щодо забезпечення сталого розвитку	8. Трансформація державного регулювання господарської діяльності	9. Впровадження механізму оприлюднення інформації про сталий розвиток підприємств	
2. ХАРАКТЕРИСТИКА СКЛАДОВИХ ПУБЛІЧНОЇ ПОЛІТИКИ СТАЛОГО РОЗВИТКУ			
Економічна	Екологічна	Соціальна	
Направлена на забезпечення економічного зростання та гарантування економічної безпеки усіх учасників суспільних відносин (на рівні держави, регіону, підприємства)	Направлена на забезпечення екологічної безпеки, що реалізується через раціональне використання природних ресурсів, зменшення впливу на навколишнє середовище	Направлена на забезпечення соціального консенсусу узгодження інтересів учасників суспільних відносин, соціальну безпеку населення та гарантування соціальних стандартів	
Гармонізаційна складова			
Забезпечення економічного зростання із найменшим впливом на навколишнє середовище та найвищим рівнем гарантування соціальних стандартів, що забезпечить відповідний рівень державної безпеки, та дозволить гарантувати задоволення інтересів сучасних та майбутніх поколінь			
3. ВИДИ ПУБЛІЧНОЇ ПОЛІТИКИ ТА СФЕРИ ЇЇ ПОШИРЕННЯ ЩОДО ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ			
ВИДИ ПУБЛІЧНОЇ ПОЛІТИКИ, ЯКІ ТРАНСФОРМУЮТЬСЯ В КОНТЕКСТІ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ СТАЛОГО РОЗВИТКУ ЕКОНОМІЧНОЇ СИСТЕМИ			
Економічна	Фінансова	Правова	Промислова
Екологічна	Соціальна	Інвестиційна	Фіскальна
Податкова	Інформаційна	Бюджетна	Культурна
ПРІОРИТЕТНІ СФЕРИ ПОШИРЕННЯ ПУБЛІЧНОЇ ПОЛІТИКИ В СФЕРІ СТАЛОГО РОЗВИТКУ			
- сфери використання природних ресурсів:			

Водне господарство	Лісове господарство	Корисні копалини	Земельні ресурси
Трансформація використання водних ресурсів та управління забрудненнями їх джерел	Трансформація системи управ-ління лісовим господарством в контексті концесійної діяльності	Стимулювання власної переробки корисних копалин та зниження експорту сировини	Запровадження механізму еколого-економічної реабілітації С/Г земель
- сфери забруднення навколишнього середовища:			
Поводження з відходами	Кіотські квоти	Відновлювальна енергетика	Надзвичайні ситуації
Запровадження концепції Циркулярної економіки як основи безвідходної діяльності	Трансформація торгівлі кіотськи-ми квотами в контексті вико-ристання отриманих ребурсів	Стимулювання населення до використання відновлювальних джерел енергії	Формування механізму ліквідації соціальних, екологічних та еко-номічних наслідків бойових дій
- галузі економічної діяльності:			
Промисловість	Транспорт		Сільське господарство
Стимулювання промислових підприємств до соціальних заходів та екологічних інвестицій у виробництво	Стимулювання щодо використання екологічного транспорту та зниження використання природних ресурсів		Стимулювання інвестицій в еколого-економічну реабілітацію земель сільськогосподарського призначення
- сфери соціального розвитку:			
Система охорони здоров'я	Соціальний захист	Безпека життєдіяльності	Громадське здоров'я
Трансформація системи фінансування СОЗ та запровадження ДПП як інвестиційного інструменту	Трансформація соціальних стандартів та стимулювання бізнесу до їх фінансування	Реформування системи безпеки життєдіяльності в контексті сучасних загроз	Впровадження системи моніторингу та скринінгу здоров'я населення
- правова сфера:			
Забезпечення конституційних прав та свобод Запобігання та протидія корупції Запобігання та протидії економічній злочинності Запобігання та протидія кримінальним злочинам Формування та реалізації механізму дотримання конституційних прав та свобод громадян через ефективну реалізацію функцій судової, законодавчої та виконавчої гілок влади Формування та реалізації дієвих механізмів та інституційного забезпечення (НАБУ, НАЗК, ДБР, СБУ) процесу запобігання та протидії корупції та корупційним ризикам Формування та реалізації механізмів запобігання та протидії економічній злочинності в контексті формування нового інструкційного середовища (ДБР, БЕБ) Забезпечення високого рівня протидії кримінальним загрозам.			

Представлена комплексна модель публічної політики в сфері сталого розвитку визначає наступні положення:

1. Вихідні положення публічної політики в сфері сталого розвитку полягають в тому, що нами обґрунтовані зміст понять сталий розвиток держави, сталий розвиток регіону та сталий розвиток підприємства. Зазначенні поняття характеризують усі рівні економічної системи на які поширюється сталий розвиток. Варто зауважити, що сталого розвитку на рівні держави не можливо досягти без сталості на рівні регіону та окремого суб'єкту господарювання. Говорячи про сталий розвиток економічної системи держави варто зазначати, що публічна політика держави має врахувати комплекс заходів щодо державного регулювання впровадження положень сталого розвитку на рівні окремого підприємства та визначення пріоритетних напрямів розвитку регіонального управління.

В контексті обраних підходів до змісту публічної політики в сфері сталого розвитку вважаємо, що її метою є формування державно-управлінських рішень щодо запровадження та реалізації положень сталого розвитку на усіх рівнях економічної системи (держави, регіону, підприємства), що полягають в гармонізації соціальних, екологічних та економічних положеннях суспільного розвитку через інструменти регулювання, мотивації, інформаційного впливу, організації за для досягнення добробуту теперішніх та майбутніх поколінь. В контексті визначеної мети ідентифіковані пріоритетні завдання публічної політики в сфері сталого розвитку:

- розробка інструментів економічного регулювання господарської діяльності з позиції дотримання цілей сталого розвитку;

- формування інформаційно-комунікаційної системи між органами влади та громадянським суспільством щодо реалізації сталого розвитку;
- формування комплексу механізмів державного управління щодо гармонізації соціальних, екологічних та економічних цілей;
- трансформація соціальних стандартів та механізму їх фінансового забезпечення;
- стимулювання екологічних інвестицій та раціонального використання природних ресурсів;
- запровадження концепції Циркулярної економіки на регіональному рівні;
- розробка заходів податкового стимулювання щодо забезпечення сталого розвитку;
- трансформація державного регулювання господарської діяльності;
- впровадження механізму оприлюднення інформації про сталий розвиток підприємств.

Виконання зазначених завдань можливе шляхом розробки дієвих механізмів публічної політики, яка охопить усі складові економічна, екологічна та соціальна та рівні суспільних відносин.

2. Характеристика складових публічної політики сталого розвитку. Вважаємо, що сталий розвиток може бути забезпечений за умови належного публічного управління за наступними чотирма складовими:

- економічна. Направлена на забезпечення економічного зростання та гарантування економічної безпеки усіх учасників суспільних відносин

(на рівні держави, регіону, підприємства);

- екологічна. Направлена на забезпечення екологічної безпеки, що реалізується через раціональне використання природних ресурсів, зменшення впливу на навколишнє середовище;
- соціальна. Направлена на забезпечення соціального консенсусу узгодження інтересів учасників суспільних відносин, соціальну безпеку населення та гарантування соціальних стандартів;
- гармонізаційна. Забезпечення економічного зростання із найменшим впливом на навколишнє середовище та найвищим рівнем гарантування соціальних стандартів, що забезпечить відповідний рівень державної безпеки, та дозволить гарантувати задоволення інтересів сучасних та майбутніх поколінь.

Варто зазначити, що для забезпечення сталого розвитку важливою є кожна складова, проте їх зміст та напрями будуть трансформуватися в контексті зміни навколишнього середовища, економічних відносин та соціального розвитку суспільства. Крім того, на кожному етапі соціально-економічного розвитку суспільства трансформуються інтереси учасників суспільних відносин, а отже змінюється направленість публічної політики в сфері сталого розвитку та методи узгодження таких інтересів для досягнення положень сталого розвитку.

3. Види публічної політики та сфери її поширення щодо забезпечення сталого розвитку. Вважаємо, що публічна політика в сфері сталого розвитку не може бути реалізована як

відокремлений вид публічної політики держави. Саме тому основними видами публічної політики які направлені на забезпечення цілей сталого розвитку є наступні: економічна, фінансова, правова, промислова, екологічна, соціальна, інвестиційна, фіскальна, податкова, інформаційна, бюджетна, культурна.

Зазначенні види публічної політики реалізуються в певних сферах суспільного життя, які ідентифіковано за наступними напрямками:

- сфери використання природних ресурсів: водне господарство (трансформація використання водних ресурсів та управління забрудненнями їх джерел); лісове господарство (трансформація використання водних ресурсів та управління забрудненнями їх джерел); корисні копалини (стимулювання власної переробки корисних копалин та зниження експорту сировини); земельні ресурси (запровадження механізму еколого-економічної реабілітації сільськогосподарських земель);
- сфери забруднення навколишнього середовища: поводження з відходами (Запровадження концепції Циркулярної економіки як основи безвідходної діяльності); кіотські квоти (Трансформація торгівлі кіотськими квотами в контексті використання отриманих ребсурсів); відновлювальна енергетика (стимулювання населення до використання відновлювальних джерел енергії); надзвичайні ситуації (формування механізму ліквідації соціальних, екологічних та економічних наслідків бойових дій);
- галузі економічної діяльності: промисловість (стимулювання промислових підприємств до

- соціальних заходів та екологічних інвестицій у виробництво); транспорт (стимулювання щодо використання екологічного транспорту та зниження використання природних ресурсів); сільське господарство (стимулювання інвестицій в еколого-економічну реабілітацію земель сільськогосподарського призначення);
- сфери соціального розвитку: система охорони здоров'я (Трансформація системи фінансування охорони здоров'я та запровадження державно-приватного партнерства як інвестиційного інструменту); соціальний захист (трансформація соціальних стандартів та стимулювання бізнесу до їх фінансування); безпека життєдіяльності (реформування системи безпеки життєдіяльності в контексті сучасних загроз); громадське здоров'я (впровадження системи моніторингу та скринінгу здоров'я населення);
 - правова сфера: забезпечення конституційних прав та свобод (формування та реалізації механізму дотримання конституційних прав та свобод громадян через ефективну реалізацію функцій судової, законодавчої та виконавчої гілок влади); запобігання та протидія корупції (формування та реалізації дієвих механізмів та інституційного забезпечення (Національне антитерористичне бюро України, Національне агентство запобігання корупції, Державне бюро розслідувань, Служба безпеки України, Національна поліція України) процесу запобігання та протидії корупції та корупційним

ризикам); Запобігання та протидії економічній злочинності (формування та реалізації механізмів запобігання та протидії економічній злочинності в контексті формування нового інструкційного середовища (Державне бюро розслідувань, Бюро економічної безпеки)); запобігання та протидія кримінальним злочинам (забезпечення високого рівня протидії кримінальним загрозам).

Для реалізації зазначеного вагомого значення набувають наступні механізми реалізації публічної політики в сфері сталого розвитку:

- інформаційний механізм має розвиватися за наступними напрямками:

1) формування інформаційно-комунікаційної карти між суб'єктами реалізації різних видів публічної політики в досягнення цілей сталого розвитку;

2) налагодження комунікації між органами державної влади та громадянським суспільством;

3) реалізації інформаційних заходів щодо сприйняття публічної політики різними учасниками суспільних відносин;

- інвестиційний механізм: запровадження інноваційних методів інвестування, зокрема державно-приватного партнерства в різних сферах сталого розвитку, що дозволить підвищити фінансове забезпечення екологічних проектів;
- механізм регулювання сталого розвитку господарської діяльності підприємств через запровадження нового підходу до звітування суб'єктів господарювання як інструменту оприлюднення

інформації про досягнення цілей сталого розвитку.

ВИСНОВКИ

Таким чином, обґрунтовано теоретико-методологічні положення формування та реалізації публічної політики в сфері сталого розвитку. Зазначенні положення полягають в обґрунтуванні вихідних положень публічної політики (сутності понять, мети та завдань), а також визначенні

характерних рис складових публічної політики (економічна, екологічна, соціальна, гармонізаційна). На основі зазначеного було обґрунтовано напрями взаємодії видів публічного політики та різних сфер їх впливу. Усе зазначене є підґрунтям формування механізмів формування та реалізації публічної політики та на їх основі досягнення цілей сталого розвитку.

References

Bukanov, H.M. (2020) Kontseptsiiia staloho rozvytku yak osnova formuvannia derzhavnoi ekolohichnoi polityky na derzhavnomu ta rehionalnomu rivniakh. *Vcheni zapysky TNU imeni V.I. Vernadskoho. Serii: Derzhavne upravlinnia*, 31 (70) 3. 71-76.

Kasych, A.O. (2015) Zavdannia derzhavnoi polityky staloho rozvytku z urakhuvanniam rivnia tekhnohennoho navantazhennia. *Efektyvna ekonomika*, 6. URL:

<http://www.economy.nayka.com.ua/?op=1&z=4132>

Chernykhivska, A.V. (2020) Kontseptualni zasady staloho rozvytku mistsevoho samovriaduvannia. *Problemy ekonomiky*, 3 (45). 112-117. URL: https://www.problecon.com/export_pdf/probl-ems-of-economy-2020-3_0-pages-112_117.pdf

Liashevska, O.I. Systema derzhavnoi polityky stalym rozvytkom rehioniv. URL: <https://nuczu.edu.ua/sciencearchive/PublicAdministration/vol3/030.pdf>